Щоденник навчання

“Точно записане знання---це знання, яке доступне, коли в ньому є потреба. Духовно конфіденційна інформація повинна зберігатися у надійному місці, що свідчитиме Господу, як ви цінуєте її. Ця практика збільшує ймовірність того, що ви отримаєте подальше світло”.

Richard G. Scott, “Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign,* Nov. 1993, 88

ЖИВИЙ ХРИСТОС

Свідчення апостолів

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Святкуючи двохтисячний день народження Ісуса Христа, ми складаємо свідчення про реальність Його незрівнянного життя і безмежну доброчесність Його великої спокутної жертви. Жодна інша людина не мала такого глибокого впливу на всіх, хто жив і буде жити на землі.

Він був Великим Єговою Старого Завіту і Месією Нового. Під проводом Свого Батька Він створив землю. "Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього" (Іоанн 1:3). Будучи безгрішним, Він охристився, аби виповнити усю правду. Він "ходив, . . . добро чинячи" (Дії 10:38), але Його зневажали за це. Його євангелія була посланням миру і доброї волі. Він закликав усіх наслідувати Його приклад. Він ходив шляхами Палестини, зцілюючи хворих, даючи сліпим зір і воскрешаючи мертвих. Він навчав істинам вічності, реальності нашого доземного існування, меті нашого земного життя і можливостям, відкритим для Божих синів і дочок у житті прийдешньому.

Він ввів причастя як нагадування про Свою велику спокутну жертву. Його було схоплено і засуджено на підставі облудних звинувачень, визнано винним, аби задовольнити натовп, і вироком для Нього була смерть на Голгофському хресті. Він віддав Своє життя, аби спокутувати гріхи всього людства. Він приніс великий вікарний дар заради всіх жителів землі.

Ми урочисто свідчимо, що Його життя, яке є головною подією людської історії, не почалося у Віфліємі і не закінчилося на Череповищі. Він був Першонародженим від Батька, Єдинонародженим Сином у плоті, Викупителем світу.

Він воскрес з могили, щоб стати "первістком серед покійних" (1 Коринтянам 15:20). Як воскреслий Господь, Він відвідав тих, кого любив за життя. Він також священнослужив серед Своїх "інших овець" (Іоанн 10:16) у давній Америці. У наші часи Він та Його Батько явилися юнакові Джозефу Сміту, відкривши обіцяний з давніх давен "розподіл повноти часів" (Ефесянам 1:10).

Пророк Джозеф написав про Живого Христа: "Його очі були наче полум'я вогню; волосся на Його голові було біле, наче чистий сніг; Його обличчя сяяло сильніше за сонце, а Його голос був немов шум великих вод, а саме голос Єгови, який промовив:

"Я перший і останній; Я той, хто живе, Я той, кого було вбито; Я ваш заступник перед Батьком" (див. УЗ 110:3–4).

Пророк також проголосив про Нього: "І тепер, після багатьох свідчень, які було дано про Нього, ось свідчення, останнє з усіх, яке ми даємо про Нього: Що Він живе!

Бо ми бачили Його, саме праворуч від Бога; і ми чули голос, що засвідчив, що Він є Єдинонародженим від Батька—

Що Ним, і через Нього, і від Нього світи є та було створено, і жителі їхні є синами й дочками, народженими Богові" (див. УЗ 76:22–24).

Ми проголошуємо урочистими словами, що Його священство і Його Церкву було відновлено на землі—"на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос" (Ефесянам 2:20).

Ми свідчимо, що одного дня Він повернеться на землю. "І з'явиться слава Господня, і разом побачить *її* кожне тіло" (Ісая 40:5). Він правитиме як Цар над царями і царюватиме як Господь над панами, і кожне коліно вклониться, і кожний язик сповідається перед Ним. Кожен з нас стане перед Ним, і Він судитиме нас згідно з нашими діяннями і прагненнями наших сердець.

Ми свідчимо, як Його законно висвячені апостоли,— що Ісус є Живим Христом, безсмертним Сином Бога. Він—великий Цар Еммануїл, який сьогодні стоїть праворуч Свого Батька. Він є світлом, життям і надією світу. Його шляхом є шлях, що веде до щастя в цьому житті і вічного життя у світі прийдешньому. Ми дякуємо Богові за незрівнянний дар Його божественного Сина!

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

Thomas S. Monson
James E. Faust

1 січня 2000 року

КВОРУМ ДВАНАДЦЯТЬОХ

Boyd K. Packer
L. Tom Perry
David B. Haight
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

Вступ до Опанування доктрини

У Книзі Мормона пророк Геламан навчав своїх синів: “На камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент” (Геламан 5:12). Побудова фундаменту на Ісусі Христі---тобто розуміння Його доктрини, віра в неї та життя за нею---буде поглиблювати наше навернення і посилювати наше зобов’язання як Його учнів, захищати нас від впливу супротивника та допомагати нам благословляти життя інших людей.

Один зі шляхів досягнення цього---послідовне, спільне вивчення Писань у класі. Ще один шлях побудови нашого фундаменту на Ісусі Христі та Його доктрині---це програма, що називається опануванням доктрини.

Опанування доктрини націлене на досягнення двох результатів:

1. Засвоєння і застосування божественних принципів для здобуття духовного знання

   Небесний Батько відкрив принципи для здобуття духовного знання. Цими принципами є: діяти з вірою, досліджувати поняття і питання з точки зору вічної перспективи та прагнути подальшого розуміння з божественно призначених джерел. Ми краще опановуємо доктрину, коли застосовуємо ці принципи в класі та за його межами й шукаємо відповіді на запитання, що стосуються доктрини та історії так, щоб це запрошувало Святий Дух зміцнювати нашу віру в Ісуса Христа та Його доктрину.

2. Опанування доктрини євангелії Ісуса Христа та уривків з Писань, які цієї доктрини навчають

   Цей результат опанування доктрини досягається:

   a. Розвиваючи глибоке розуміння кожної з вказаних далі дев’яти доктринальних тем:

      - Божество
      - План спасіння
      - Спокута Ісуса Христа

- Відновлення
- Пророки і одкровення
- Священство і ключі священства
- Обряди і завіти
- Шлюб і сім'я
- Заповіді

b. Розуміючи ключові твердження доктрини, визначені в розділі "Набуття духовного знання" цього документа і в кожній з дев'яти доктринальних тем.

c. Знаючи, як ключові твердження доктрини викладені в доктринальних уривках для опанування, та будучи здатними пам'ятати ці уривки і вміючи знаходити їх.

d. Чітко пояснюючи кожне ключове твердження доктрини з використанням відповідних доктринальних уривків для опанування.

e. Застосовуючи доктрини євангелії Ісуса Христа у нашому щоденному житті, коли ми робимо вибір та коли відповідаємо на доктринальні, соціальні та історичні запитання і суперечливі висновки.

Набуття духовного знання

Бог---джерело всієї істини

1. Бог знає все і є джерелом усієї істини (див. Мосія 4:9). Оскільки Небесний Батько любить нас і хоче, щоб ми розвивалися, аби стати схожими на Нього, то Він закликав нас: "Прагніть знання, саме через навчання і також через віру" (УЗ 88:118). У своєму пошуку істини ми можемо цілком довіряти Йому, покладатися на Його мудрість, Його любов і на Його силу навчати й благословляти нас. Бог пообіцяв, що буде відкривати істину в нашому розумі і в серці через Святого Духа, якщо ми будемо старанно шукати Його (див. УЗ 8:2--3).

2. Аби допомогти нам, Небесний Батько навчив нас, як здобувати духовне знання. Він визначив умови, яких ми повинні дотримуватися, щоб здобути таке знання. За Його божественно визначеною моделлю вимагається, щоб ми щиро бажали пізнати істину (див. Мороній 10:4--5) і хотіли жити за тим, що відкрив Бог (див. Іван 7:17). Наше щире бажання буде направляти нас у пошуку істини через молитву (див. Кн. Якова 1:5--6; 2 Нефій 32:8--9) і в ретельному вивченні слова Бога (див. 2 Тимофію 3:15--17; 2 Нефій 32:3).

Ставити запитання і шукати відповіді

3. Іноді ми можемо знаходити нову інформацію або мати запитання стосовно доктрини, діяльності або подій в історії Церкви, які, здається, важко зрозуміти. Ставити запитання й шукати відповіді на них---це істотна частина нашого прагнення пізнати істину. Деякі запитання, що приходять в наш розум, можуть бути натхнені Святим Духом. Натхненні запитання слід вважати дарами від Бога, які дають нам можливість розширити своє розуміння та зміцнити свою впевненість в тому, чого Господь хоче навчити нас. Звідки б не

приходили наші запитання, ми будемо благословенні здатністю думати, міркувати та відчувати Господній вплив, що розширить наші розумові здібності та поглибить наше розуміння. Ставлення й намір, з якими ми ставимо запитання та шукаємо відповіді на них, будуть великою мірою впливати на нашу здатність навчатися через Святого Духа.

4. Указані далі три принципи можуть направляти нас, коли ми прагнемо вивчити і зрозуміти вічну істину та знайти відповіді на запитання чи вирішити проблеми:

- Діяти з вірою.
- Розглядати поняття і питання з точки зору вічної перспективи.
- Прагнути подальшого розуміння з божественно призначених джерел.

Принцип 1: Діяти з вірою

5. Ми діємо з вірою, коли вибираємо довіритися Богу і спершу звертатися до Нього через щиру молитву, вивчення Його вчень та послух Його заповідям.

6. Коли ми прагнемо розширити своє розуміння та вирішити проблеми, нам важливо покладатися на свідчення, яке ми вже маємо про Ісуса Христа, відновлення Його євангелії та вчення Його висвячених пророків. Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: "Коли ці моменти настають і з'являються проблеми, які відразу не усунути, *міцно тримайтеся за те, що ви вже знаєте, і твердо стійте доти, доки не прийде додаткове знання*" ("Вірую, Господи", *Ensign* або *Ліягона,* трав. 2013, с. 94). Сам Господь запросив нас "зверта[ти]ся до [Нього] в кожній думці; не вага[ти]ся, не б[ояти]ся" (УЗ 6:36).

7. У часи, коли, можливо, нам не вдається відразу знайти відповіді на свої запитання, корисно пам'ятати: хоч Небесний Батько й відкрив усе, що є необхідним для нашого спасіння, усе ж Він ще не відкрив усю істину. Продовжуючи шукати відповіді, ми повинні жити вірою---сподіваючись, що ми зрештою отримаємо відповіді, яких шукаємо (див. Приповісті 3:5--6; Етер 12:6). Якщо ми вірні істині та світлу, які вже отримали, то будемо отримувати їх більше. Відповіді на наші запитання та молитви часто приходять "рядок за рядком, приписання за приписанням" (2 Нефій 28:30).

Принцип 2: Розглядати поняття і питання з точки зору вічної перспективи

8. Аби дослідити доктринальні поняття, питання та соціальні проблеми з точки зору вічної перспективи, ми розглядаємо їх в контексті плану спасіння та вчень Спасителя. Ми прагнемо допомоги Святого Духа, щоб бачити речі так, як їх бачить Господь (див. 1 Коринтянам 2:5, 9--11). Це дозволяє нам переосмислити запитання (подивитися на запитання інакше) і розглянути ідеї, основою яких є Господнє мірило істини, а не прийняті у світі передумови чи припущення. Ми можемо робити це, ставлячи, наприклад, такі запитання: "Що я вже знаю про Небесного Батька, Його план і те, як Він веде справи зі Своїми дітьми?" та "Які євангельські вчення стосуються цього поняття чи питання або прояснюють їх?"

9. Навіть запитання, що стосуються історичних подій, можуть бути досліджені з точки зору вічної перспективи. Поки ми залишаємося на якорі нашої довіри до Небесного Батька і Його плану спасіння, ми здатні бачити проблеми більш ясно. Це може також допомогти досліджувати історичні питання в належному історичному контексті, враховуючи культуру та норми поведінки тогочасного періоду, а не нав'язуючи сучасні погляди та позиції.

10. Важливо пам'ятати, що історичні подробиці не мають в собі спасительної сили обрядів, завітів та доктрини. Якщо відволікатися на малозначні подробиці, не помічаючи чудо відновлення, яке розгортається, це те саме, що гаяти час, розглядаючи подарункову коробку та ігноруючи дивовижність самого подарунку.

Принцип 3: Прагнути подальшого розуміння з божественно призначених джерел

11. Господь визначив, що для процесу отримання духовного знання є встановлені Ним джерела, через які Він відкриває істину Своїм дітям та

направляє їх. Цими джерелами є: світло Христа, Святий Дух, Писання, батьки та церковні провідники. Перше Президентство та Кворум Дванадцятьох Апостолів---Господні пророки на землі сьогодні---є надзвичайно важливим джерелом істини. Господь вибрав та висвятив цих людей говорити від Його імені.

12. Також ми можемо дізнатися істину з інших гідних довіри джерел. Проте щирим шукачам істини слід остерігатися ненадійних джерел інформації. Ми живемо в час, коли багато людей "зло називають добром, а добро---злом" (Ісая 5:20). Сатана є батьком усієї брехні, і він прагне перекрутити істину та переконати нас відвернутися від Господа та призначених Ним слуг. Звертаючись до джерел, божественно призначених Господом, за відповідями та керівництвом, ми можемо бути благословенними здатністю розрізняти між істиною та помилкою. Уміння розпізнавати ненадійні джерела й уникати їх може уберегти нас від дезінформації та від тих, хто прагне підірвати нашу віру.

Допомагати іншим людям у здобутті духовного знання

13. Коли інші люди приходять до нас, ставлячи запитання чи досліджуючи доктрину, діяльність або історію Церкви, як нам найкраще допомогти їм в їхньому пошуку істини? Далі вказано кілька способів, як ми можемо їм допомогти:

14. *Уважно і з молитвою вислухати:* Перш ніж відповісти, уважно вислухайте, намагаючись з'ясувати та зрозуміти суть їхніх запитань. Старайтеся вдумливо зрозуміти, з яким наміром вони ставлять свої запитання та їхні почуття й переконання.

15. *Навчати євангельських істин та свідчити про них:* Розкажіть про відповідні вчення з Писань та сучасних пророків і те, як вони змінили ваше життя. Допоможіть тим, з ким ви розмовляєте, розглянути або перефразувати їхні запитання в контексті євангелії та плану спасіння.

16. *Запрошувати їх діяти з вірою:* Пам'ятайте: Господь вимагає, щоб духовне знання ми шукали для себе самі. Отже ми повинні запрошувати інших діяти з вірою, молячись, виконуючи заповіді та старанно вивчаючи слово Бога з божественно призначених джерел, особливо Книги Мормона. Якщо доречно, попросіть їх згадати про досвід, який, можливо, у них був, коли вони відчували Святого Духа, і порадьте їм міцно триматися вічних істин, про які вони вже дізналися, поки не прийде додаткове знання.

17. *Довести справу до кінця:* Скажіть їм, що ви пошукаєте відповіді, а потім доведіть справу до кінця, поділившись тим, що ви дізналися. Також ви можете шукати відповіді разом. Висловіть впевненість у Господньому обіцянні давати особисте одкровення.

Пов'язані посилання: Єремія 1:4--5; Амос 3:7; Матвій 5:14--16; Матвій 16:15--19; Іван 15:16; Іван 17:3; Ефесянам 2:19--20; Ефесянам 4:11--14; 2 Нефій 2:27; Мосія 18:8--10; 3 Нефій 18:15, 20--21; УЗ 1:37--38; УЗ 18:15--16; УЗ 21:4--6; УЗ 88:118

Пов'язані доктринальні теми: Божество: Святий Дух; Спокута Ісуса Христа: віра в Ісуса Христа; Пророки і одкровення; Заповіді

Доктринальні теми

Наведені далі дев'ять доктринальних тем включають фундаментальні істини євангелії Ісуса Христа. Для отримання більш детальної інформації стосовно цих тем відвідайте сайт topics.lds.org або див. *Стійкі у вірі: Довідник з євангелії* (2005).

1. Божество

1.1. Божество складається з трьох окремих осіб: Бога, Вічного Батька; Його Сина, Ісуса Христа; і Святого Духа. Батько і Син мають відчутні на дотик, прославлені тіла з плоті й кісток, а Святий Дух є особою з Духа (див. УЗ 130:22--23). Вони єдині в меті і досконалим чином об'єднані у виконанні плану Небесного Батька---плану спасіння.

Пов'язані посилання: Буття 1:26--27; Лука 24:36--39; Джозеф Сміт---Історія 1:15--20

Бог Батько

1.2. Бог Батько---Верховна Істота, Якій ми поклоняємося. Він є Батьком наших духів (див. Євреям 12:9). Він є досконалим, має всю силу і знає все. Він також справедливий, милосердний і добрий. Бог любить кожного зі Своїх дітей досконалою любов'ю, і всі є однаковими для Нього (див. 2 Нефій 26:33). Його робота і слава---здійснювати безсмертя і вічне життя людини.

Пов'язані посилання: Іван 17:3; Мосія 4:9; Мойсей 1:39

Ісус Христос

1.3. Ісус Христос є Першонародженим від Батька в дусі і Єдинонародженим від Батька у плоті. Під керівництвом Батька Ісус Христос створив небеса і землю. Він---Єгова Старого Завіту і Месія Нового Завіту.

1.4. Ісус Христос у всьому виконує волю Батька. Він жив безгрішним життям і спокутував гріхи всього людства (див. 3 Нефій 11:10--11). Його життя---досконалий приклад того, як слід жити нам (див. 3 Нефій 12:48). Він був першим з дітей Небесного Батька, Хто воскрес. У наші дні, як і в давні часи, Він очолює Свою Церкву. Він прийде

знову у силі й славі та буде правити на землі упродовж Тисячоліття (див. УЗ 29:10--11). Він судитиме все людство.

1.5. Оскільки Ісус Христос є нашим Спасителем і Посередником перед Батьком, то всі молитви, благословення та обряди священства мають виконуватися в Його ім'я (див. 3 Нефій 18:15, 20--21).

Пов'язані посилання: Ісая 53:3--5; Лука 24:36--39; 1 Коринтянам 15:20--22; Об'явлення 20:12; Алма 7:11--13; Алма 34:9--10; Геламан 5:12; Мороній 7:45, 47--48; УЗ 1:30; УЗ 6:36; УЗ 18:10--11; УЗ 19:16--19; УЗ 76:22--24

Пов'язана тема: Спокута Ісуса Христа

Святий Дух

1.6. Святий Дух є третім членом Божества. Він є Особою з Духа, Яка не має тіла з плоті й кісток. Про Нього часто говорять як про Духа, Святого Духа, Духа Бога, Духа Господа і Утішителя.

1.7. Святий Дух свідчить про Батька і про Сина, відкриває істину про все і освячує тих, хто кається і христиться. Завдяки силі Святого Духа ми можемо отримати духовні дари, які є благословеннями, або здібностями, даними Господом нам на користь і щоб допомагати нам служити й благословляти інших.

Пов'язані посилання: Іван 3:5; 1 Коринтянам 2:5, 9--11; 2 Нефій 32:3; 2 Нефій 32:8--9; Мосія 3:19; Мосія 18:8--10; 3 Нефій 27:20; Мороній 7:45, 47--48; Мороній 10:4--5; УЗ 8:2--3; УЗ 130:22--23

Пов'язані теми: Здобуття духовного знання; Обряди і завіти

2. План спасіння

2.1. У доземному існуванні Небесний Батько представив план, що мав дозволити нам стати схожими на Нього й отримати безсмертя і вічне життя (див. Мойсей 1:39). Аби виконати цей план і стати схожими на нашого Небесного Батька, ми повинні пізнати Його і Його Сина, Ісуса Христа, та мати правильне розуміння Їхнього характеру та якостей (див. Іван 17:3).

2.2. У Писаннях говориться про цей план як про план спасіння, великий план щастя, план викуплення і план милості. Цей план включає Сотворіння, Падіння, Спокуту Ісуса Христа й усі закони, обряди та доктрину євангелії. Моральний вибір---здатність самостійно вибирати і діяти---є також необхідним для плану Небесного Батька. Наш вічний розвиток визначається тим, як ми користуємося цим даром (див. Ісус Навин 24:15; 2 Нефій 2:27).

2.3. Ісус Христос---центральна фігура у плані Небесного Батька. План спасіння дозволяє нам стати досконалими, отримати повноту радості, насолоджуватися нашими сімейними стосунками впродовж вічностей і вічно жити у присутності Бога.

Пов'язані посилання: Малахія 4:5--6; 3 Нефій 12:48; УЗ 131:1--4

Доземне життя

2.4. Перед тим, як народитися на землі, ми жили в присутності нашого Небесного Батька як Його духовні діти (див. Авраам 3:22--23). У цьому доземному житті ми взяли участь в нараді разом з іншими духовними дітьми Небесного Батька. На цій нараді Небесний Батько представив Свій план і доземний Ісус Христос зобов'язався бути Спасителем.

2.5. Ми використали нашу свободу волі, щоб слідувати за планом Небесного Батька. Тим, хто

пішов за Небесним Батьком та Ісусом Христом, було дозволено прийти на землю, набути досвіду земного життя і, вдосконалюючись, прямувати до вічного життя. Люцифер, ще один духовний син Бога, повстав проти цього плану. Він став Сатаною, і його разом з послідовниками було скинуто з небес та позбавлено привілею отримати фізичне тіло й земний досвід.

Пов'язані посилання: Єремія 1:4--5; Євреям 12:9; 2 Нефій 2:27; 3 Нефій 11:10--11

Сотворіння

2.6. Під керівництвом Батька Ісус Христос створив небеса і землю (див. УЗ 76:22--24). Сотворіння землі було необхідним у плані Бога. Завдяки цьому нам було дано місце, де ми могли отримати фізичне тіло, бути перевіреними і випробуваними, а також розвинути божественні якості.

2.7. Адам був першою людиною, створеною на землі. Бог створив Адама і Єву на Свій власний образ. Усі людські істоти---чоловіки і жінки---створені за образом Божим (див. Буття 1:26--27). Стать є невід'ємною властивістю кожної доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

Падіння

2.8. В Еденському саду Бог поєднав Адама і Єву у шлюбі. Поки Адам і Єва були в цьому саду, вони все ще були в присутності Бога і могли жити вічно. Вони жили в невинності, і Бог забезпечував їхні потреби.

2.9. Коли Адам і Єва перебували в Еденському саду, Бог дав їм свободу вибору. Він повелів їм не їсти заборонений плід---плід з дерева пізнання добра і зла. Виконання цього повеління означало, що вони могли б залишатися й далі в саду. Однак Адам і Єва все ще не розуміли: якщо вони залишаться в саду, то не зможуть розвиватися, не пізнаючи протилежностей земного життя. Вони не могли б пізнати радості, бо не могли б відчути печаль і біль. Більш того, вони не могли б мати дітей.

2.10. Сатана спокушав Адама і Єву з'їсти заборонений плід, і вони вибрали зробити це. Через свій вибір вони були вигнані з Божої присутності і стали павшими і смертними. Провина Адама і Єви та зміни, які стали її наслідком---серед них духовна і фізична смерть,---називаються Падінням. Духовна смерть---це відокремлення від Бога. Фізична смерть---це відділення духа від смертного тіла.

2.11. Падіння---це важлива частина плану спасіння Небесного Батька. Результатом Падіння було те, що Адам і Єва могли мати дітей. Вони та їхні нащадки могли відчувати радість і сум, відрізняти добро від зла та розвиватися (див. 2 Нефій 2:22--25).

2.12. Як нащадки Адама і Єви, ми успадковуємо від них у земному існуванні занепалий стан. Ми відділені від присутності Бога і підвладні фізичній смерті. Ми також перевіряємося труднощами смертного життя і спокусами супротивника. Хоч ми і не відповідаємо за провину Адама і Єви, проте ми відповідаємо за наші власні гріхи. Через Спокуту Ісуса Христа ми можемо подолати негативні наслідки Падіння, отримати прощення своїх гріхів і зрештою відчути повноту радості.

Пов'язані посилання: Буття 1:28; Мосія 3:19; Алма 34:9--10

Пов'язана тема: Спокута Ісуса Христа

Смертне життя

2.13. Смертне життя є часом навчання, під час якого ми доводимо, що будемо використовувати свою свободу волі, аби робити все, що заповів Господь, і готуємося до вічного життя, розвиваючи божественні якості. Ми робимо це, коли виявляємо віру в Ісуса Христа та Його Спокуту, каємося, отримуємо спасительні обряди й укладаємо завіти, такі як хрищення і конфірмація, і з вірністю терпимо до кінця впродовж всього свого земного життя, наслідуючи приклад Ісуса Христа.

2.14. Під час земного життя наші духи поєднані з нашими фізичними тілами, що дає нам можливість зростати і розвиватися у способи, які не були доступними у доземному житті. Через те, що наш Небесний Батько має відчутне на дотик тіло із плоті й кісток, наше тіло є необхідним для нас, щоб розвиватися й стати схожими на Нього. Наші тіла є священними і повинні шануватися як дар від нашого Небесного Батька (див. 1 Коринтянам 6:19--20).

Пов'язані посилання: Ісус Навин 24:15; Матвій 22:36--39; Іван 14:15; 2 Нефій 2:27; 3 Нефій 12:48; Мороній 7:45, 47--48; УЗ 130:22--23

Пов'язані теми: Божество; Спокута Ісуса Христа; Обряди і завіти; Заповіді

Життя після смерті

2.15. Коли ми помираємо, наші духи потрапляють у духовний світ і чекають Воскресіння. Духи праведних приймаються до стану щастя, який називається раєм. Ті, хто помирає без знання істини, і ті, хто є непокірним у земному житті, входять у місце тимчасового перебування після смерті, яке називається духовною в'язницею.

2.16. Кожна людина з часом матиме можливість дізнатися про принципи євангелії, отримати її обряди та укласти завіти. Багато вірних будуть проповідувати євангелію тим, хто в духовній в'язниці. Ті, хто вибирає прийняти євангелію, покаятися та прийняти спасительні обряди, що виконуються для них у храмах, будуть перебувати в раю до Воскресіння (див. 1 Петра 4:6).

2.17. Воскресіння---це возз'єднання нашого духовного тіла з нашим досконалим фізичним тілом з плоті й кісток. Після воскресіння ми станемо безсмертними---наш дух і наше тіло вже ніколи більше не будуть роз'єднані. Кожна людина, народжена на землі, воскресне завдяки тому, що Ісус Христос здолав фізичну смерть (див. 1 Коринтянам 15:20--22). Праведні воскреснуть до того, як воскреснуть злочестиві, і встануть у Першому Воскресінні.

2.18. Останній суд відбудеться після Воскресіння. Ісус Христос судитиме кожну людину, щоб визначити вічну славу, яку він чи вона отримає. Кожну людину на цьому суді буде суджено відповідно до її бажань та її послуху Божим заповідям (див. Об'явлення 20:12).

2.19. Є три царства слави: целестіальне царство, террестріальне царство і телестіальне царство (див. 1 Коринтянам 15:40--42). Ті, хто доблесні у своєму свідченні про Ісуса й послушні принципам євангелії, житимуть у целестіальному царстві у присутності Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа, та з праведними членами своєї сім'ї.

Пов'язані посилання: Лука 24:36--39; Іван 17:3; УЗ 131:1--4

Пов'язані теми: Спокута Ісуса Христа; Обряди і завіти

3. Спокута Ісуса Христа

3.1. Ісус Христос був висвячений наперед на доземній нараді бути нашим Спасителем і Викупителем. Він прийшов на землю й добровільно відстраждав та помер, щоб викупити все людство від негативних наслідків Падіння та сплатити ціну за наші гріхи. Перемога Ісуса Христа над духовною та фізичною смертю Своїми стражданнями, смертю і Воскресінням називається Спокутою. Його жертва приносить користь кожному з нас і вказує на безмежну цінність буквально кожного з дітей Небесного Батька (див. УЗ 18:10--11).

3.2. Тільки через Ісуса Христа ми можемо бути спасенні, тому що Він єдиний, Хто був здатний здійснити безмежну й вічну Спокуту для всього людства (див. Алма 34:9--10). Тільки Він мав силу подолати фізичну смерть. Від Своєї смертної матері, Марії, Він успадкував здатність померти. Від Бога, Свого безсмертного Батька, Він успадкував силу жити вічно або віддати Своє життя й повернути його Собі знову. Він єдиний міг викупити нас від наших гріхів. Оскільки Він жив бездоганним, безгрішним життям, то на Нього не поширювалися вимоги правосуддя, і Він міг сплатити борг за тих, хто кається.

3.3. Складовими Спокути Ісуса Христа були Його страждання за гріхи людства у Гефсиманському саду, пролиття Його крові, Його страждання і смерть на хресті та Його у буквальному значенні воскресіння. Він мав воскреснути першим. Він встав з могили у прославленому, безсмертному тілі з плоті й кісток (див. Лука 24:36--39). Завдяки Його Спокуті всі люди воскреснуть й матимуть досконале, безсмертне тіло та будуть приведені назад у Божу присутність на суд. Спокутна жертва Ісуса Христа забезпечила для нас єдиний шлях для очищення і прощення від наших гріхів, аби ми змогли вічно жити у Божій присутності (див. Ісая 1:18; УЗ 19:16--19).

3.4. Складовою Спокути Ісуса Христа було не лише Його страждання за наші гріхи, а й те, що Він узяв на Себе муки, спокуси, хвороби і недуги всього людства (див. Ісая 53:3--5; Алма 7:11--13). Він розуміє наші страждання, бо й Сам пройшов через них. Якщо ми йдемо до Спасителя з вірою, Він зміцнить нас, щоб ми змогли нести тягарі і виконувати завдання, чого ми не могли б зробити самотужки (див. Матвій 11:28--30; Етер 12:27)

3.5. Несучи покарання за наші гріхи, Ісус Христос цим не зменшує нашу особисту відповідальність. Щоб прийняти Його жертву, бути очищеними від своїх гріхів та успадкувати вічне життя, ми повинні виявити віру в Нього, покаятися, охреститися, отримати Святого Духа і віддано витерпіти до кінця нашого життя.

Пов'язані посилання: Іван 3:5; 1 Коринтянам 15:20--22; Мосія 3:19; 3 Нефій 11:10--11; 3 Нефій 27:20; УЗ 76:22--24

Пов'язані теми: Божество: Ісус Христос; План спасіння: Падіння; Обряди і завіти

Віра в Ісуса Христа

3.6. Першим принципом євангелії є віра в Господа Ісуса Христа. Наша віра може привести нас до спасіння, лише коли вона зосереджена на Ісусі Христі (див. Геламан 5:12).

3.7. Мати віру в Ісуса Христа означає мати тверде переконання, що Він є Єдинонародженим Сином Бога і Спасителем світу. Ми визнаємо, що єдиний шлях, яким ми можемо повернутися, щоб жити з нашим Небесним Батьком,---це покластися на безмежну Спокуту Його Сина, довіритися Ісусу Христу та дотримуватися Його вчень. Справжня віра в Ісуса Христа---це більше, ніж пасивне вірування, вона веде до дій і виявляється у нашому способі життя (див. Якова 2:17--18). Наша віра може зростати, коли ми молимося, вивчаємо Писання і дотримуємося Божих заповідей.

Пов'язані посилання: Приповісті 3:5--6; Етер 12:6; УЗ 6:36

Пов'язана тема: Здобуття духовного знання

Покаяння

3.8. Віра в Ісуса Христа та наша любов до Нього і Небесного Батька ведуть нас до покаяння. Покаяння---це складова плану Небесного Батька для всіх Його дітей, які несуть відповідальність за свій вибір. Цей дар став можливим завдяки Спокуті Ісуса Христа. Покаяння---це зміна розуму і серця. Воно виявляється в тому, що ми відвертаємося від гріха та звертаємо свої думки, дії та бажання до Бога і підпорядковуємо свою волю Його волі (див. Мосія 3:19).

3.9. Покаяння---це визнання своїх гріхів; відчуття докорів сумління, або смутку для Бога за скоєний гріх; зізнання у своїх гріхах перед Небесним Батьком та, якщо необхідно, перед іншими; це відмова від гріха; прагнення наскільки можливо відшкодувати за все, що було заподіяно внаслідок гріха, і подальше життя в дотриманні Божих заповідей (див. УЗ 58:42--43). Господь обіцяє простити нам наші гріхи при хрищенні, і ми поновлюємо той завіт кожного разу, коли щиро причащаємося з наміром пам'ятати нашого Спасителя і виконувати Його заповіді.

3.10. Завдяки щирому покаянню і благодаті, які пропонуються через Спокуту Ісуса Христа, ми можемо отримати Боже прощення й відчувати мир. Ми сильніше відчуваємо вплив Духа і стаємо більш підготовленими, щоб жити вічно з нашим Небесним Батьком і Його Сином.

Пов'язані посилання: Ісая 1:18; Іван 14:15; 3 Нефій 27:20; УЗ 19:16--19

Пов'язана тема: Обряди і завіти

4. Відновлення

4.1. Бог відновив Свою євангелію в ці останні дні, знову встановивши на землі Свої істини, повноваження священства і Церкву. Давні пророки передрікали Відновлення євангелії в останні дні (див. Ісая 29:13--14; Дії 3:19--21).

4.2. Відновлення розпочалося у 1820 році. Бог Батько і Його Син, Ісус Христос, явилися Джозефу Сміту у відповідь на молитву Джозефа, і Вони покликали його бути пророком відновлення (див. Джозеф Сміт---Історія 1:15--20).

4.3. Бог покликав Джозефа Сміта бути свідком живого Христа в останні дні. Як пророк відновлення, Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона даром і силою Бога (див. УЗ 135:3). Разом з Біблією Книга Мормона свідчить про Ісуса Христа і містить в собі повноту євангелії (див. Єзекіїль 37:15--17). Книга Мормона також є свідком пророчого покликання Джозефа Сміта та істинності Відновлення.

4.4. У процесі Відновлення Бог послав небесних посланців, щоб відновити Ааронове і Мелхиседекове священства. Потім Він наказав, щоб 6 квітня 1830 року Його Церкву знову було організовано на землі. Оскільки Сам Бог встановив Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів, то вона є "єдиною істинною й живою Церквою на лиці всієї землі" (див. УЗ 1:30).

Пов'язані посилання: Амос 3:7; Ефесянам 2:19--20; Ефесянам 4:11--14; УЗ 13:1; УЗ 76:22--24; УЗ 107:8

Пов'язані теми: Божество; Пророки і одкровення

Відступництво

4.5. Потреба у відновленні Божих істин, повноваження священства й Церкви в останні дні виникла через відступництво. Відступництво відбувається, коли окремі особи або групи людей відвертаються від істин євангелії.

4.6. Після розп'яття Спасителя та смерті Його апостолів багато людей відвернулося від істин, які встановив Спаситель (див. 2 Солунянам 2:1--3). Принципи євангелії та частини Священних Писань були викривлені або втрачені. В церковній організації та обрядах священства були зроблені неправомірні зміни. Через цю широко розповсюджену злочестивість Господь забрав з землі владу і ключі священства. І хоч було багато порядних і чесних людей, які поклонялися Богу відповідно до світла, що було в них, і які отримували відповіді на свої молитви, усе ж світ залишався без божественного одкровення через живих пророків. Цей період відомий як Велике відступництво.

4.7. Інші періоди загального відступництва відбувалися упродовж усієї історії світу.

Пов'язані теми: Пророки і одкровення; Священство і ключі священства; Обряди і завіти

Розподіли євангелії

4.8. Коли Божі діти впадали у стан відступництва, Він з любов'ю допомагав їм, знову покликаючи пророків і посилаючи благословення євангелії людям через Своїх пророків. Період часу, коли Господь відкриває Свої істини, повноваження священства і обряди, називається розподілом. Це період, коли Господь має принаймні одного вповноваженого слугу на землі, який має святе священство і божественний обов'язок поширювати євангелію та виконувати її обряди.

4.9. Розподіли встановлювалися через Адама, Еноха, Ноя, Авраама, Мойсея, Ісуса Христа та інших. Відновлення євангелії в останні дні, яке Господь розпочав через пророка Джозефа Сміта, є частиною такої моделі розподілів.

4.10. У кожному розподілі Господь і Його пророки прагнули встановити Сіон. Назва Сіон стосується Господнього завітного народу, який чистий серцем, об'єднаний праведністю і турботою одне про одного (див. Мойсей 7:18). Назва Сіон також стосується місця, де живуть чисті серцем.

4.11. У наш час ми живемо в останньому розподілі---розподілі повноти часів. Це єдиний розподіл, який не закінчиться відступництвом. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів з часом заповнить всю землю і стоятиме вічно (див. Даниїл 2:44).

Пов'язані теми: Пророки і одкровення; Священство і ключі священства; Обряди і завіти

5. Пророки і одкровення

5.1. Пророк---це той, кого покликав Бог говорити від Його імені (див. Єремія 1:4--5; Амос 3:7; Іван 15:16; УЗ 1:37--38). Пророки свідчать про Ісуса Христа і навчають Його євангелії. Вони проголошують волю Бога і розповідають про Його справжній характер. Вони засуджують гріх, попереджають про його наслідки і допомагають нам уникати обману (див. Єзекіїль 3:16--17; Ефесянам 4:11--14). Час від часу вони пророкують про майбутні події. Пророки здатні виконувати ці обов'язки, бо вони отримують повноваження й одкровення від Бога.

5.2. Одкровення---це повідомлення від Бога для Його дітей. Переважно одкровення приходить через враження, думки й почуття від Святого Духа. Одкровення також може прийти через видіння, сни і відвідування ангелів.

5.3. Під час Свого священнослужіння на землі і знову в наш час Господь організовував Свою Церкву на основі пророків і апостолів (див. Ефесянам 2:19--20). Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів є сьогодні пророком Бога на землі для всіх людей. Ми підтримуємо Президента Церкви як пророка, провидця і одкровителя та як єдину людину на землі, яка отримує одкровення, щоб направляти всю Церкву. Якщо ми з відданістю приймаємо вчення Президента Церкви і дотримуємося їх, то Бог благословлятиме нас, аби ми не піддавалися на обман і долали зло (див. УЗ 21:4--6). Ми також підтримуємо радників у Першому Президентстві і членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

5.4. Писання---Біблія, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина---містять одкровення, дані через давніх і сучасних пророків. Коли ми вивчаємо слова пророків, то можемо пізнати істину й отримати скерування.

5.5. Хоч Бог дає одкровення через пророків, щоб направляти всіх Своїх дітей, люди можуть отримувати одкровення, що допоможе їм задовольняти свої конкретні потреби, виконувати обов'язки і вирішувати питання та зміцнювати їхнє свідчення. Однак особисте натхнення від Господа ніколи не буде суперечити одкровенню, яке Бог дає через Своїх пророків.

Пов'язані посилання: Авраам 3:22--23; Матвій 16:15--19; 2 Тимофію 3:15--17; 2 Нефій 32:3; УЗ 8:2--3; УЗ 76:22--24

Пов'язані теми: Здобуття духовного знання; Священство і ключі священства

6. Священство і ключі священства

6.1. Священство є вічною силою і владою Бога. За допомогою священства Бог створив небеса та землю і керує ними. Цією силою Він викупляє і підносить Своїх дітей. Священство дарується гідним членам Церкви чоловічої статі. Благословення священства доступні всім дітям Бога через обряди і завіти євангелії.

6.2. Ключі священства є правами президентства, або владою, даною людині Богом, щоб управляти царством Бога на землі і скеровувати його (див. Матвій 16:15--19). Ключі священства необхідні, щоб скеровувати проповідування євангелії і виконання обрядів спасіння.

6.3. Ісус Христос тримає всі ключі священства, що стосуються Його Церкви. Він дарував кожному Своєму апостолові всі ключі, які стосуються царства Бога на землі. Президент Церкви---це єдина людина на землі, яка має право використовувати всі ключі священства. Президенти храмів, президенти місій, президенти колів, єпископи і президенти кворумів також тримають ключі священства, які дозволяють їм головувати і скеровувати роботу, яку їм було доручено виконувати.

6.4. Усі, хто служать у Церкві---чоловіки і жінки---покликані під керівництвом того, хто має ключі священства (див. УЗ 42:11). Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: "Кожен, хто діє в чині або покликанні, отриманому від людини, яка тримає ключі священства, використовує повноваження священства для виконання покладених на нього обов'язків" ("Ключі і повноваження священства", *Ensign* або *Ліягона,* трав. 2014, с. 51). Влада священства може застосовуватися лише в праведності (див. УЗ 121:36, 41--42).

6.5. Ті, кого висвячено в Мелхиседекове священство, укладають клятву і завіт священства. Якщо вони звеличують своє покликання і віддано приймають

Господа та Його слуг, то отримають благословення піднесення. Жінкам також обіцяні благословення піднесення, якщо вони вірно дотримуються завітів, укладених ними з Господом.

Пов'язані посилання: Іван 15:16; Ефесянам 2:19--20

Пов'язані теми: Відновлення; Пророки і одкровення; Обряди і завіти

Ааронове священство

6.6. Ааронове священство часто називають підготовчим священством. Ааронове священство "володіє ключами священнослужіння ангелів, і євангелії покаяння, і хрищення" (УЗ 13:1). Носії цього священства готують, благословляють і розносять причастя. Чинами Ааронового священства є диякон, учитель, священик і єпископ.

Мелхиседекове священство

6.7. Мелхиседекове священство є вищим, або більшим, священством, яке "тримає право президентства та має владу і повноваження над усіма чинами в Церкві в усі віки світу, щоб служити в духовних справах" (УЗ 107:8). У Церкві всі благословення, обряди, завіти виконуються, а організації працюють за повноваженням від Президента Церкви, який є президентом Мелхиседекового священства. Це священство було дано Адаму і знаходилося на землі завжди, коли Господь відкривав Свою євангелію. Мелхиседекове священство має такі чини: старійшина, первосвященик, патріарх, сімдесятник і апостол.

Пов'язані посилання: Ефесянам 4:11--14

7. Обряди і завіти

Обряди

7.1. Обряд є священною дією, що виконується владою священства. Кожен обряд був призначений Богом, щоб навчати про духовні істини, часто через символізм.

7.2. Деякі обряди є необхідними для піднесення і називаються спасительними обрядами. Тільки через виконання спасительних обрядів та дотримання пов'язаних з ними завітів ми можемо одержати всі благословення, що стали доступними через Спокуту Ісуса Христа. Без цих спасительних обрядів ми не можемо стати схожими на нашого Небесного Батька чи повернутися до Нього, щоб вічно жити в Його присутності (див. УЗ 84:20--22). Спасительні обряди виконуються під керівництвом тих, хто тримає ключі священства.

7.3. Першим спасительним обрядом євангелії є хрищення зануренням у воду тим, хто має повноваження. Хрищення є необхідним для людини, щоб стати членом Церкви Ісуса Христа й увійти в целестіальне царство (див. Іван 3:5).

7.4. Після хрищення людини один або більше носіїв Мелхиседекового священства конфірмують її членом Церкви і дають їй дар Святого Духа (див. 3 Нефій 27:20). Дар Святого Духа відрізняється від впливу Святого Духа. Перед хрищенням людина може відчувати вплив Святого Духа й отримати свідчення про істину. Після отримання дару Святого Духа людина, яка виконує свої завіти, має право на постійний супровід Святого Духа.

7.5. Іншими спасительними обрядами є: висвячення в Мелхиседекове священство (для чоловіків), храмовий ендаумент і запечатування шлюбу. У храмі ці спасительні обряди також можуть вікарно виконуватися за померлих. Вікарні обряди за померлих набувають чинності тільки тоді, коли померлі особи приймають їх у духовному світі і шанують пов'язані з ними завіти.

7.6. Інші обряди, такі як: прийняття причастя для відновлення наших завітів, складених при хрищенні, благословення хворих, наречення імені та благословення дітей, також є важливими для нашого духовного розвитку.

Пов'язані посилання: Малахія 4:5--6; Матвій 16:15--19; 1 Петра 4:6; УЗ 131:1--4

Пов'язані теми: Божество: Святий Дух; План спасіння: життя після смерті; Спокута Ісуса Христа; Священство і ключі священства

Завіти

7.7. Завіт---це священна угода між Богом і людиною. Бог ставить умови завіту, а ми погоджуємося робити те, що Він нас просить. Після цього Бог обіцяє нам певні благословення за послух (див. Вихід 19:5--6; УЗ 82:10). Якщо ми не живемо за своїми завітами, то не отримаємо обіцяних благословень.

7.8. Усі спасительні обряди священства супроводжуються завітами. Наприклад, ми укладаємо завіт з Господом через хрищення (див. Мосія 18:8--10). Чоловіки, які отримують Мелхиседекове священство, укладають клятву і завіт священства. Ми поновлюємо укладені нами завіти, коли приймаємо причастя.

7.9. Ми укладаємо подальші завіти, коли отримуємо спасительні обряди: ендаумент і запечатування шлюбу в храмі. Ми готуємося до участі в обрядах і укладання завітів у храмі, живучи за нормами гідності, які встановив Господь (див. Псалми 23:3--4). Нам вкрай необхідно бути гідними, щоб увійти в храм, тому що храм в буквальному розумінні є домом Господа. Він є найсвятішим з усіх місць поклоніння на землі.

8. Шлюб і сім'я

8.1. Шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом, і сім'я є центральною частиною Його плану спасіння й нашого щастя (див. Буття 2:24; УЗ 49:15--17). Тільки увійшовши у завіт целестіального шлюбу і вірно дотримуючись його, чоловік і жінка можуть досягнути свого божественного, вічного потенціалу (див. 1 Коринтянам 11:11; УЗ 131:1--4).

8.2. Бог наказав Своїм дітям розмножуватися і наповнювати землю (див. Буття 1:28). Священна сила породження має застосовуватися тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина (див. Буття 39:9; Алма 39:9). Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити одне одного і своїх дітей і піклуватися одне про одного, а також про своїх дітей. Батьки мають виховувати своїх дітей у любові й праведності та забезпечувати їхні фізичні і духовні потреби.

8.3. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності і забезпечувати всім необхідним для життя. Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати одне одному у виконанні цих священних обов'язків.

8.4. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Землю було створено і євангелію відкрито для того, щоб сім'ї могли бути утворені, запечатані і піднесені у вічності. Завдяки сімейній історії і храмовому служінню, ми можемо зробити обряди і завіти євангелії доступними для наших предків (див. Малахія 4:5--6).

(Адаптовано з документа "Сім'я: Проголошення світові", *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2010, 3 сторінка обкладинки).

Пов'язані посилання: Мойсей 1:39; Буття 1:26--27; Вихід 20:3--17; Матвій 16:15--19; Іван 17:3; 1 Коринтянам 6:19--20; 2 Нефій 2:22--25; Мосія 2:41; Алма 41:10; УЗ 84:20--22

Пов'язані теми: План спасіння; Заповіді

9. Заповіді

9.1. Заповіді---це закони й вимоги, які Бог дає, щоб допомогти нам розвиватися й ставати схожими на Нього. Заповіді є виявленням Божої любові до нас. Ми виявляємо нашу любов до Нього через виконання Його заповідей (див. Іван 14:15). Виконання заповідей завжди буде приносити щастя й благословення від Господа (див. Мосія 2:41; Алма 41:10). Бог не даватиме нам заповідь, не підготувавши для нас шлях для її виконання (див. 1 Нефій 3:7).

9.2. Дві найбільші і найголовніші заповіді такі: "Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою". … А друга …: "Люби свого ближнього, як самого себе" (див. Матвій 22:36--39). Ми можемо любити Бога і служити Йому, вибираючи любити інших людей та служити їм (див. Мосія 2:17; Мороній 7:45, 47--48).

9.3. Однією з найдавніших заповідей, даних людині, є збереження Суботнього дня в святості. Бог наказує Своїм дітям шанувати Його виконанням в Суботній день Його волі, а не нашої власної, і Він обіцяє великі благословення тим, хто зберігає Його день в святості (див. Ісая 58:13--14).

9.4. Десять заповідей є важливою частиною євангелії і вічними принципами, необхідними для нашого піднесення (див. Вихід 20:3--17). Господь відкрив їх Мойсею в стародавні часи, і Він повторив їх в одкровеннях останніх днів.

9.5. Божими заповідями також є: щодня молитися, вивчати слово Бога, каятися, дотримуватися закону цнотливості, платити повну десятину (див. Малахія 3:8--10), поститися (див. Ісая 58:6--7), прощати інших (див. УЗ 64:9--11), дотримуватися Слова мудрості (див. УЗ 89:18--21) і навчати євангелії інших (див. Матвій 5:14--16; УЗ 18:15--16).

Пов'язані посилання: Буття 39:9; 2 Тимофію 3:15--17; Якова 1:5--6; 2 Нефій 32:3; 2 Нефій 32:8--9; Мосія 18:8--10; Алма 39:9; 3 Нефій 18:15, 20--21; УЗ 58:42--43; УЗ 82:10

Пов'язані теми: Набуття духовного знання; Спокута Ісуса Христа: покаяння; Обряди і завіти

Опанування доктринальних уривків

Опанування доктринальних уривків за темою і курсом

Далі наведено перелік усіх 100 доктринальних уривків для опанування, упорядкованих за темою і курсом:

Тема	Старий Завіт	Новий Завіт	Книга Мормона	Учення і Завіти та Історія Церкви
Набуття духовного знання	Приповісті 3:5--6 Ісая 5:20	Іван 7:17 1 Коринтянам 2:5, 9--11 2 Тимофію 3:15--17 Якова 1:5--6	2 Нефій 28:30 2 Нефій 32:3 2 Нефій 32:8--9 Мосія 4:9 Етер 12:6 Мороній 10:4--5	УЗ 6:36 УЗ 8:2--3 УЗ 88:118
1. Божество		Євреям 12:9	2 Нефій 26:33 3 Нефій 11:10--11 3 Нефій 12:48 3 Нефій 18:15, 20--21	УЗ 29:10--11 УЗ 130:22--23
2. План спасіння	Мойсей 1:39 Авраам 3:22--23 Буття 1:26--27 Ісус Навин 24:15	Іван 17:3 1 Коринтянам 6:19--20 1 Коринтянам 15:20--22 1 Коринтянам 15:40--42 1 Петра 4:6 Об'явлення 20:12	2 Нефій 2:22--25 2 Нефій 2:27	УЗ 76:22--24
3. Спокута Ісуса Христа	Ісая 1:18 Ісая 53:3--5	Матвій 11:28--30 Лука 24:36--39 Якова 2:17--18	Мосія 3:19 Алма 7:11--13 Алма 34:9--10 Геламан 5:12 Етер 12:27	УЗ 18:10--11 УЗ 19:16--19 УЗ 58:42--43
4. Відновлення	Мойсей 7:18 Ісая 29:13--14 Єзекіїль 37:15--17 Даниїл 2:44	Дії 3:19--21 2 Солунянам 2:1--3		Джозеф Сміт---Історія 1:15--20 УЗ 1:30 УЗ 135:3
5. Пророки і одкровення	Єремія 1:4--5 Єзекіїль 3:16--17 Амос 3:7	Іван 15:16 Ефесянам 2:19--20 Ефесянам 4:11--14		УЗ 1:37--38 УЗ 21:4--6
6. Священство і ключі священства		Матвій 16:15--19		УЗ 13:1 УЗ 42:11 УЗ 107:8 УЗ 121:36, 41--42
7. Обряди і завіти	Вихід 19:5--6 Псалми 23:3--4	Іван 3:5	Мосія 18:8--10 3 Нефій 27:20	УЗ 82:10 УЗ 84:20--22
8. Шлюб і сім'я	Буття 1:28 Буття 2:24 Буття 39:9 Малахія 4:5--6	1 Коринтянам 11:11	Алма 39:9	УЗ 49:15--17 УЗ 131:1--4
9. Заповіді	Вихід 20:3--17 Ісая 58:6--7 Ісая 58:13--14 Малахія 3:8--10	Матвій 5:14--16 Матвій 22:36--39 Іван 14:15	1 Нефій 3:7 Мосія 2:17 Мосія 2:41 Алма 41:10 Мороній 7:45, 47--48	УЗ 18:15--16 УЗ 64:9--11 УЗ 89:18--21

Опанування доктринальних уривків і ключові фрази

Далі наведено перелік усіх 100 доктринальних уривків для опанування разом з коротким описом кожного уривка.

Набуття духовного знання

Приповісті 3:5--6. Надійся на Господа всім своїм серцем, і Він випростує твої стежки.

Ісая 5:20. Горе тим, що зло називають добром, а добро злом.

Іван 7:17. Чиніть волю Бога, щоб пізнати Його вчення.

1 Коринтянам 2:5, 9--11. Ми можемо пізнати справи Божі лише через Духа.

2 Тимофію 3:15--17. Писання можуть зробити вас мудрими на спасіння.

Якова 1:5--6. Якщо вам не стачає мудрості, просіть від Бога.

2 Нефій 28:30. Бог дає знання рядок за рядком.

2 Нефій 32:3. Якщо ми бенкетуємо словами Христа, ми можемо знати усе, що нам слід робити.

2 Нефій 32:8--9. Якщо ми будемо завжди молитися, Бог освятить наші діла на користь нашим душам.

Мосія 4:9. Вірте в Бога і що Він має усю мудрість.

Етер 12:6. Свідчення приходить після випробування віри.

Мороній 10:4--5. Святий Дух відкриває істину тим, хто запитує у Бога із справжнім наміром.

УЗ 6:36. Звертайся до Христа в кожній думці.

УЗ 8:2--3. Святий Дух говорить нашому розуму і серцю.

УЗ 88:118. Прагніть знання через навчання і через віру.

Доктринальні теми

1. Божество

Євреям 12:9. Бог є Батьком наших духів.

2 Нефій 26:33. Всі є однаковими для Бога.

3 Нефій 11:10--11. Ісус Христос підкорився волі Батька в усьому.

3 Нефій 12:48. Ісус Христос запрошує нас стати досконалими.

3 Нефій 18:15, 20--21. Пильнуйте і моліться завжди в ім'я Ісуса Христа.

УЗ 29:10--11. Христос прийде знову з силою і славою.

УЗ 130:22--23. Батько і Син мають тіла з плоті і кісток.

2. План спасіння

Мойсей 1:39. Божа робота і слава---здійснювати безсмертя і вічне життя людини.

Авраам 3:22--23. Авраам був обраний до свого народження.

Буття 1:26--27. Бог на Свій образ людину створив.

Ісус Навин 24:15. Виберіть сьогодні, кому будете служити.

Іван 17:3. Вічне життя---це знати Бога та Ісуса Христа.

1 Коринтянам 6:19--20. Ваше тіло---це храм.

1 Коринтянам 15:20--22. У Христі всі воскреснуть.

1 Коринтянам 15:40--42. У воскресінні є три ступені слави.

1 Петра 4:6. Євангелію звіщувано мертвим.

Об'явлення 20:12. Кожна людина постане перед Богом на суд.

2 Нефій 2:22--25. Адам пав, щоб люди були.

2 Нефій 2:27. Ми вільні вибирати.

УЗ 76:22--24. Ісус Христос живе і є Творцем світів.

3. Спокута Ісуса Христа

Ісая 1:18. Якщо ми покаємося, наші гріхи будуть білими як сніг.

Ісая 53:3--5. Ісус Христос наші болі поніс і страждав за наші гріхи.

Матвій 11:28--30. Якщо ми прийдемо до Ісуса Христа, Він полегшить наші тягарі і дасть нам спокій.

Лука 24:36--39. Ісус Христос воскрес у тілі з плоті й кісток.

Якова 2:17--18. Віра без діл---мертва.

Мосія 3:19. Скиньте з себе оболонку тілесної людини і станьте святими через Спокуту.

Алма 7:11--13. Ісус Христос зніс наші страждання і подолав гріх та смерть.

Алма 34:9--10. Необхідно, щоб Спокутування було зроблено.

Геламан 5:12. Будуйте свій фундамент на Христі.

Етер 12:27. Спаситель може зробити слабке сильним.

УЗ 18:10--11. Великою є цінність душ.

УЗ 19:16--19. Спаситель відстраждав за наші гріхи, щоб ми могли покаятися.

УЗ 58:42--43. Щоб покаятись, ми маємо зізнатися в гріху і полишити його.

4. Відновлення

Мойсей 7:18. Сіон---одне серце й один розум в праведності.

Ісая 29:13--14. Відновлення--це чудо й диво.

Єзекіїль 37:15--17. Біблія і Книга Мормона поєднані разом.

Даниїл 2:44. Царство Бога стоятиме вічно.

Дії 3:19--21. Петро пророкував про Відновлення.

2 Солунянам 2:1--3. Відступництво було передбачене.

Джозеф Сміт---Історія 1:15--20. Під час Першого видіння Бог покликав Джозефа Сміта бути пророком.

УЗ 1:30. Єдина істинна й жива Церква

УЗ 135:3. Джозеф Сміт працював заради нашого спасіння.

5. Пророки і одкровення

Єремія 1:4--5. Єремію було висвячено наперед бути пророком.

Єзекіїль 3:16--17. Вартові Господа застерігають від Його імені.

Амос 3:7. Бог розкриває Свої таємниці Його пророкам.

Іван 15:16. Господь вибирає і висвячує апостолів і пророків.

Ефесянам 2:19--20. Церква Господа основана на пророках та апостолах.

Ефесянам 4:11--14. Апостоли й пророки допомагають у роботі з вдосконалення святих.

УЗ 1:37--38. Голос Господа і Його слуг---це те саме.

УЗ 21:4--6. Якщо ми отримуємо слова пророка з терпінням і вірою, Бог розжене сили темряви.

6. Священство і ключі священства

Матвій 16:15--19. Ісус Христос пообіцяв побудувати Свою Церкву і дати ключі царства.

УЗ 13:1. Ключі Ааронового священства

УЗ 42:11. Представники Господа мають покликатися тим, хто має повноваження.

УЗ 107:8. Повноваження Мелхиседекового священства

УЗ 121:36, 41--42. Сила священства залежить від праведності особи.

7. Обряди і завіти

Вихід 19:5--6. Дотримуйтеся Мого заповіту і станете святим народом.

Псалми 23:3--4. Для того, щоб стояти гідними у присутності Господа, у нас мають бути чисті руки та щире серце.

Іван 3:5. Нам слід народитися з води й Духа, щоб увійти в Царство Боже.

Мосія 18:8--10. Через хрищення ми укладаємо з Богом завіт.

3 Нефій 27:20. Христіться й будьте освяченими прийняттям Святого Духа.

УЗ 82:10. Господь зобов'язаний, коли ми робимо те, що Він каже.

УЗ 84:20--22. Сила божественності явлена в обрядах священства.

8. Шлюб і сім'я

Буття 1:28. Розмножуйтеся і наповнюйте землю.

Буття 2:24. Чоловік і дружина мають бути одним.

Буття 39:9. Йосип чинив опір спокусі.

Малахія 4:5--6. Ілля приверне серця батьків і дітей.

1 Коринтянам 11:11. Лише разом чоловік і жінка можуть виконати план Господа.

Алма 39:9. Не ходи більше за хтивістю твоїх очей.

УЗ 49:15--17. Шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом.

УЗ 131:1--4. Новий і вічний завіт шлюбу

9. Заповіді

Вихід 20:3--17. Бог відкрив Десять заповідей.

Ісая 58:6--7. Піст допомагає нам розв'язати кайдани безбожності, пута ярма розв'язати й забезпечити бідних.

Ісая 58:13--14. Субота---день Господній святий.

Малахія 3:8--10. Сплачування десятини приносить благословення.

Матвій 5:14--16. Нехай ваше світло світить як приклад для інших.

Матвій 22:36--39. Любити Господа; любити свого ближнього.

Іван 14:15. Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!

1 Нефій 3:7. Господь готує шлях для виконання Його заповідей.

Мосія 2:17. Коли ми служимо ближнім, ми служимо Богу.

Мосія 2:41. Послушність приносить благословення і щастя.

Алма 41:10. Злочестивість ніколи не була щастям.

Мороній 7:45, 47--48. Милосердя є чиста любов Христа.

УЗ 18:15--16. Радість у приведенні душ до Ісуса Христа

УЗ 64:9--11. Від нас вимагається прощати всіх людей.

УЗ 89:18--21. Благословення Слова мудрості.

Графік щоденного читання Писань

січ.	лют.	бер.	квіт.	трав.	черв.	лип.	серп.	вер.	жовт.	лист.	груд.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

СІМ'Я

ПРОГОЛОШЕННЯ СВІТОВІ

Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Ми, перше президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей.

Усі люди—чоловіки й жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід'ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли Його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвиватися в досконалість і зрештою реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навічно.

Перша заповідь, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям,—розмножуватися і наповнювати землю—залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина.

Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані.

Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити одне одного і своїх дітей і піклуватися одне про одного, а також про своїх дітей. "Діти—спадщина Господня" (Псалми 127:3). "Батьки мають священний обов'язок виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби і вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері й батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

Сім'ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім'ї засновуються й зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків. Недієздатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність індивідуальної адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме необхідність.

Ми попереджаємо, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поводяться зі своїм подружжям або дітьми, які не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе окремим людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні й сучасні пророки.

Ми закликаємо свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і зміцнення сім'ї як фундаментальної сполуки суспільства.

Це проголошення було зачитано Президентом Гордоном Б. Хінклі, як частину його звернення на генеральних зборах Товариства допомоги, які відбулися 23 вересня 1995 року у Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США.

Мета семінарій та інститутів релігії

Наша мета—допомогти молоді та молодим дорослим розуміти Ісуса Христа, покладатися на них, ставати гідними благословень храму і підготувати себе, свої сім'ї та інших людей до вічного життя з Небесним Батьком.

Щоб допомогти у досягненні цих цілей, вчителі і студенти семінарій та інститутів релігії особливо заохочуються застосовувати основні принципи навчання і вивчення євангелії.

Вчителі і студенти повинні:

- Навчати і навчатися через Духа.
- Створювати атмосферу для навчання, в якій відчуваються любов, повага і чітко ставиться мета.
- Щоденно вивчати Писання і читати навчальні матеріали курсу.
- Розуміти контекст і зміст Писань та слів пророків.
- Виявляти і розуміти вчення й принципи євангелії, відчувати їх істинність і важливість та жити за ними.
- Пояснювати вчення та принципи євангелії, ділитися ними і свідчити про них.
- Опановувати доктринальні вчення.

СЕМІНАРІЇ ТА
ІНСТИТУТИ РЕЛІГІЇ

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

© 2016, 2017 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки. Текст англійською мовою затверджено: 10/17. Затверджено на переклад: 10/17.
Назва оригіналу: *Study Journal.* Ukrainian. 13256 192
Обкладинка: *Світло та істина*, Саймон Дьюї

UKRAINIAN
4 02132 56192 1
13256 192